

2. Ar tuomet, jei skrydžio atidėjimo atveju Reglamento Nr. 261/2004 7 straipsnyje nustatyta teisė į kompensaciją yra nesuderinama su Monrealio konvencijos 29 straipsniu, Teisingumo Teismo sprendimo įsigaliojimo momentu yra taikomi su šia byla susiję ir (arba) apskritai kokie nors apribojimai?

- (¹) 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 261/2004, nustatantis bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisykles atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 295/91 (OL L 46, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 8 t., p. 10)
- (²) 2001 m. balandžio 5 d. Tarybos sprendimas dėl Europos bendrijos priimanamos Konvencijos dėl tam tikrų tarptautinio vežimo oru taisyklių suvienodinimo (Monrealio konvencija) (OL L 194, p. 38, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 5 t., p. 491)

2011 m. birželio 22 d. Longevity Health Products, Inc. pateiktas apeliacinis skundas dėl 2011 m. balandžio 15 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) priimtą nutarties byloje T-96/11, Longevity Health Products, Inc. prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)

(Byla C-316/11 P)

(2011/C 269/52)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Longevity Health Products, Inc., atstovaujama advokato J. Korab

Kita proceso šalis: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- pripažinti priimtiniu bendrovės Longevity Health Products, Inc. pateiktą skundą,
- panaikinti 2011 m. balandžio 15 d. Bendrojo Teismo nutartį byloje T-96/11,
- priteisti iš Vidaus rinkos derinimo tarnybos bylinėjimosi išlaidas.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė teigia, kad skundžiama nutartis turi būti panaikinta dėl šių priežasčių:

- netinkamo Bendrojo Teismo motyvavimo,
- to, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į prekių ženklo turėtojo argumentus.

2011 m. birželio 27 d. Landesarbeitsgerichts Berlin-Brandenburg (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Rainer Reimann prieš Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG

(Byla C-317/11)

(2011/C 269/53)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landesarbeitsgerichts Berlin-Brandenburg

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Rainer Reimann

Atsakovė: Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Pagrindinių teisių chartijos 31 straipsniu ir 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/88/EB (¹) dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų 7 straipsnio 1 dalimi draudžiama nacionalinės teisės norma, kaip antai įtvirtinta Federalinio atostogų įstatymo (Bundesurlaubsgesetz, toliau — BUrlG) 13 straipsnio 2 dalyje, pagal kurią tam tikrose ūkio šakose keturių savaitių minimalių kasmetinių atostogų trukmė gali būti sumažinta kolektyvine sutartimi?
2. Ar Pagrindinių teisių chartijos 31 straipsniu ir 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/88/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų 7 straipsnio 1 dalimi draudžiama nacionalinė kolektyvinės sutarties norma, kaip antai įtvirtinta Statybos sektoriaus federaliniame pagrindų kolektyviniame susitarime („Bundesrahmentarifvertrag Bau“), pagal kurią teisė į atostogas neatsiranda tais metais, kuriais dėl ligos negaunama tam tikra bruto atlyginimo suma?
3. Jeigu atsakymai į pirmąjį ir antrąjį klausimus būtų teigiami:

Ar tuomet tokia norma, kaip antai įtvirtinta BUrlG 13 straipsnio 2 dalyje, netaikytina?
4. Jeigu atsakymai į pirmąjį-trečiąjį klausimus būtų teigiami:

Ar, atsižvelgiant į BUrlG 13 straipsnio 2 dalies ir Statybos sektoriaus federalinio pagrindų kolektyviniame susitarime normų galiojimą, taikoma teisėtų lūkesčių apsauga, jei kalbama apie laikotarpius, buvusius iki 2009 m. gruodžio 1 d., kai įsigaliojo Lisabonos sutartis ir Pagrindinių teisių chartija? Ar Statybos sektoriaus federalinio pagrindų kolektyviniame susitarime šalims turi būti suteiktas terminas, per kurį jos pačios galėtų susitarti dėl kitokios normos?

(¹) 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/88/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų (OL L 299, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 381)